

Dosarul nr. 2ra-2368/2019
2ra-157/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: G. Stratulat)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Simciuc, A. Danilov, Iu. Cotruță)

Î N C H E I E R E

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ștefan Caraman, reprezentat de avocatul Igor Hlopețchi,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General al Poliției împotriva Ștefan Caraman cu privire la încasarea costului cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională,

împotriva deciziei din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 02 iunie 2017, Inspectoratul General al Poliției a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ștefan Caraman cu privire la încasarea costului cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională.

În motivarea acțiunii a indicat că prin ordinul nr. 605 ef din 30 noiembrie 2012 a Inspectoratului General al Poliției, Ștefan Caraman a fost numit în funcția de inspector inferior al Companiei Botanica a Batalionului nr. 2 al subdiviziunii mobile a Brigăzii de patrulare a Inspectorului National de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției.

La 01 iulie 2013, în temeiul dispoziției nr. 34/3-2281 din 28 iunie 2013 a Inspectoratului General al Poliției, pârâtul a fost delegat la cursurile de formare profesională inițială în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne al RM pentru perioada 01 iulie 2013 - 27 decembrie 2013.

Totodată, reclamantul a mai indicat că la 17 aprilie 2014, pârâtul a semnat Angajamentului nr. 370 al funcționarului public (inclusiv cu statut special) privind activitatea în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM, după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, conform căruia s-a obligat ca după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne al RM, cu o durată de până la 150 zile, să activeze în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM o perioadă de 4 (patru) ani.

În baza aceluiași angajament, Ștefan Caraman și-a asumat și obligația să restituie integral Ministerului Afacerilor Interne al RM cheltuielile suportate pentru dezvoltarea profesională, inclusiv salariul încasat în perioada aflării la instruire, dacă nu va activa pe termenul respectiv în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM, după absolvirea cursurilor.

Or, reclamantul a menționat că prin Ordinul nr. 229 ef din 26 aprilie 2016, în conformitate cu art. 47, alin. (1), lit. a) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, contractul individual de muncă cu pârâtul a fost încetat, la cererea acestuia.

Astfel, Inspectoratul General al Poliției a considerat că pârâtul urmează să recupereze cheltuielile pentru dezvoltarea profesională.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată pe prevederile art. 572 alin. (1) Cod civil, Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și Anexa nr. 6 „Modul de întocmire a angajamentului scris al funcționarului public privind activitate în serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională” la Hotărârea nr. 201 din 11 martie 2009 a Guvernului Republicii Moldova privind punerea în aplicare a Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 39, 166, 167, 206 Cod de procedură civilă.

Inspectoratul General al Poliției a solicitat încasarea de la Ștefan Caraman în beneficiul său a sumei de 10 728,98 de lei.

Prin hotărârea din 05 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă acțiunea Inspectoratului General al Poliției; a fost încasat de la Ștefan Caraman în beneficiul Inspectoratului General al Poliției suma de 10 728,98 de lei, cu titlu de cost al cheltuielilor suportate pentru dezvoltare profesională; a fost încasat de la Ștefan Caraman în beneficiul Statului, taxa de stat în sumă de 321,86 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 04 martie 2019, Ștefan Caraman, reprezentat de avocatul Igor Hlopețchi, a declarat apel împotriva hotărârii din 05 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, iar la 17 iunie 2019 a depus apel motivat, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei hotărâri privind respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată înaintată, sau emiterea unei încheieri de încetare a procesului civil în temeiul art. 265 alin. (1) lit. h) Cod de procedură civilă.

Prin decizia din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Ștefan Caraman și a fost menținută hotărârea din 05 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 512, 572 din Codul civil, prevederilor Anexei nr. 6 „Modul de întocmire a angajamentului scris al funcționarului public privind activitate în serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională” la Hotărârea nr. 201 din 11 martie 2009 a Guvernului Republicii Moldova privind punerea în aplicare a Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiat apelul declarat, concluzionând în sensul menținerii hotărârii primei instanțe.

Totodată, instanța de apel a considerat ca neîntemeiate argumentele apelantului precum că cerințele reclamantului/ intimat contravin legislației în vigoare, în cazul în care, precum reiese din circumstanțele stabilite, prin dispoziția nr.34/3- 2281 din 28 iunie 2013 a Inspectoratului General al Poliției, apelantul a fost delegat la cursurile de formare profesională inițiată în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” pentru perioada 01 iulie 2013 – 27 decembrie 2013, semnând angajamentul nr. 370, prin care și-a asumat obligația de a activa de la 3 la 4 ani.

Mai mult ca atât, Colegiul a reținut că în baza Certificatului nr. 147 din 26 aprilie 2016 se atestă că în perioada studiilor pentru dezvoltare profesională (01 iulie 2013 - 27 decembrie 2013) apelantul a încasat salariul în mărime totală de 20 728,97 de lei.

Cu toate acestea, la 26 aprilie 2016 Ștefan Caraman a încetat serviciul și contractul individual de muncă la cererea personală, iar ca rezultat nu și-a onorat obligația de a activa perioada stipulată în angajamentul semnat.

De asemenea, instanța de apel a menționat că după cum reiese din materialele cauzei, după somația prealabilă a Inspectoratului General al Poliției, la 19 aprilie 2017 Ștefan Caraman a achit prin intermediul Inspectoratului Național de Patrulare suma de 10000 de lei, fapt confirmat prin copia chitanței la dispoziția de încasare nr. 540 din 19 aprilie 2017.

Astfel, Colegiul civil a considerat că prin acțiunile sale, Ștefan Caraman a recunoscut datoria față de Inspectoratul General al Poliției pentru cursurile de formare profesională inițiată în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare”, iar ca rezultat, pretențiile Inspectoratului General al Poliției ca fiind întemeiate de fapt și de drept.

Instanța de apel a considerat eronate argumentele apelantului precum că procesul civil la cererea de chemare în judecată a Inspectoratului General al Poliției, urmează a fi încetat pe motiv că Inspectoratul Național de Patrulare este debitor - plătitor a cursurilor de formare profesională, iar la dosar nu se atestă împuternicirile Inspectoratului General al Poliției de a semna și depune cererea de chemare în judecată. În acest sens, instanța de a remarcat că delegarea la cursurile de formare a fost făcută prin Dispoziția Inspectoratului General al Poliției, entitate responsabilă de formarea personalului său, iar în conformitate cu pct. 8 sub-pct. 2 din Anexa nr. 6, funcționarul public (la caz Ștefan Caraman) trebuie să restituie integral autorității publice (la caz Inspectoratul General al Poliției) cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, indiferent de sursa de finanțare, inclusiv salariul încasat pe perioada aflării la instruire, calculate în condițiile legii, în cazul în care nu a activat în serviciul public, după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, inclusiv a studiilor de masterat, întreaga perioadă specificată în angajamentul semnat.

La 27 noiembrie 2019, Ștefan Caraman, reprezentat de avocatul Igor Hlopețchi, a declarat recurs, prin care a solicitat, în principal casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca neîntemeiate sau trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, și în subsidiar a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri sub formă de încheiere, prin care a dispune încetarea procesului, în temeiul art. 265 alin. (1) lit. h) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a invocat că instanța de judecată a aplicat eronat și a încălcat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 18 septembrie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 24 septembrie 2019 (f.d. 116), dar la actele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare a acesteia de către recurent. Astfel, recursul declarat la 27 noiembrie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 09 decembrie 2019, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-2368/19, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 134).

Conform avizului de recepție Inspectoratul General al Poliției a recepționat copia recursului la 11 decembrie 2019. (f.d. 135).

Astfel, la 30 decembrie 2019, Inspectoratul general al Poliției a depus referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu recursul declarat de Ștefan Caraman, reprezentat de avocatul Igor Hlopețchi, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil. (f.d. 136-139)

Examinând temeiurile recursului declarat de Ștefan Caraman, reprezentat de avocatul Igor Hlopețchi, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ștefan Caraman, reprezentat de avocatul Igor Hlopețchi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Ștefan Caraman, reprezentat de avocatul Igor Hlopețchi, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ștefan Caraman, reprezentat de avocatul Igor Hlopețchi, împotriva deciziei din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat